

A hitbeli lelki látás ajándéka

Reggeli áhítat – Tahitótfalu, 2015 július 17,

Ige: Lk 18, 35-43

Bár az egyházi év ünneptelen fél évében járunk, mégis úgy érzem, hogy a felolvasott ige üzenete Jézus szenvedéstörténete felé irányul, amely örökké - tehát ma is - időszerű mindannyiunk életében és szolgálatában. Isten ígéretei a megváltó kegyelméről és országának eljövételéről már az ótestamentumi próféciáknál is megszólalnak. Jézus küldetése pedig az, hogy amit Isten öröktől fogva elvégzett, az benne és általa beteljesedjék. Részletesen tudtul adja tanítványainak, hogy mi vár rá.

A szenvedés útjának a kezdeti szakaszán Jézus nincs egyedül. Maga mellé veszi tizenkét tanítványát. Amikor Jerikó városához közelednek, hozzá kiált egy szerencsétlen ember, egy vak koldus, majd néhány szót váltanak és Jézus követőjévé válik.

Érdeemes egyenként megvizsgálunk a történet szereplőit:

1. **A tanítványok:** azért választotta őket Jézus, hogy mindig vele legyenek. Amikor vele találkoztak mindenüket otthagyták és követték.
2. **A koldus:** őt csak a könyöradomány érdekli az, amit az emberektől kaphat. Hallott ugyan valamit Jézusról, ezért is kiabál, amikor Jézus feléje tart... „*Jézus, Dávidnak fia könyörülj rajtam!*“ Őt kizárólag csak az érdekli, hogyan segíthet rajta Jézus.
3. **A sokaság,** a névtelen tömeg: Amikor valami érdekesség, szenzáció történik, összecsendül. Aztán lanyhul az érdeklődés és nyomtalanul szét is oszlik. Ha Jézus csodáit látja, dicsőíti Istent, ám Pilátus előtt *'feszítsd meg'*-et kiabál.

E három kategória látszólag különbözik egymástól, azonban egy valami még is összeköti őket. A látás hiánya! A látással van mindegyiknél baj, mert a lelki vakság állapotába kerültek ezek az emberek. E fogyatékoság alól nem kivételek a tanítványok sem. Ők sem értették Jézus tanítását, beszédét. Ez a lelki vakság mindannyiunk nagy hibája, nem fogjuk fel Krisztus szenvedését és halálát. Talán megijedünk, megrettenünk, ha nekünk is a szenvedés útján kell járnunk. Megszóljuk azokat, akiket csak a leki-testi nyomorúság hajt Jézushoz, az alkalmi keresztyéneket, hívőket; néha meg is fedjük őket, ahogyan a tanítványok tették ezzel a szerencsétlen koldussal. Nem nézünk eléggé a szívünk mélyére, nem tartunk önvizsgálatot.

Nekünk is akadhat sokszor olyan gondolatunk, hogy segíthetne rajtunk is Jézus, hogy jobban éljünk itt a földön. Sokszor mi sem látjuk a fától az erdőt, de van a testi látáson kívül valami többlet is - az üdvösség és örökélet - amit talán úgy is nevezhetünk: hitbeli látás. Jézus a szenvedésének útján pontosan erre a pontra akar eljuttatni bennünket. Látjuk a felolvasott történetből, hogy a legnehezebb pillanatban is segít a szerencsétlen rászorulón – az emberen! Az eredmény pedig megkétszereződik. A vak visszanyeri látását és Krisztus követőjévé lesz.

Adja a mindenható Isten, hogy mostani tanácskozásunk alkalmával legyen ez az út mindannyiunk számára a letisztulás, a lelki értelemben vett világlátás folyamata és nyerjük el a hitbeli lelki látás ajándékát, vezetőik és vezetettek egyaránt. Ámen.

Orosz Attila, ref. lelkp.-esperes, Bácsfeketehegy (Bácskai em)